

1 Corinthians

אגרת פולוס הראשונה אל הקורנתים

כ איה חכם איה ספר איה שקל חקרי העולם הלא סכל
אלהים את-חכמת העולם הזה:
כא כי אחרי אשר העולם בחכמתו לא ידע את-האלהים
באה חכמת אלהים ורצונו בסכלות הבשרה להושיע
את-המאמינים:
כב כי היהודים שאלים אות והיננים מבקשים חכמה:
כג ואנחנו מבשרים באזניהם המשיח הנצל לב ליודים
למכשול וליננים לסכלות:
כד אך לבחירים גם-ליהודים גם-ליננים משיח גבורת
אלהים וחכמת אלהים:
כה כי סכלות אלהים טובה מחכמת אדם ורפיון ידי אלהים
איתן מכח גבר:
כו הלא תראו מי אתם אחי קרואי-יה לא רבים חכמים
לעיני בשר לא רבים גברי חיל ולא רבים נדיבי ארץ:
כז כי הפתאים בעיני העולם בחר בם אלהים להכלים
את-החכמים ורפי הידים בעיני העולם בם בחר
להכלים את-האיננים:
כח ודלת עם הארץ והנבזים אשר פאפס נחשבו בחר בם
אלהים לעשות לאפס את-האמר אני ואפסי עוד:
כט למען לא-יתהלל כל-בשר לפני האלהים:
ל אך אתם מאתו הנכם בישוע המשיח אשר היה לנו
לחכמה מיד האלהים לצדקנו לקדשנו ולפדות
את-נפשונו:
לא וכן יקום הדבר כפתוב המתהלל יתהלל ביהנה:

פרק ב

א ואני באשר באתי אליכם אחי לא במליצת השפה ולא
ביתרון החכמה באתי להגיד לכם את-עדות אלהים:
ב כי נחרצה בלבי לבלי התבונן ביניכם אל-דבר אחר כי
אם-אלי-ישוע המשיח אל-הנצל:
ג ואני הייתי עמכם בלא-כח בפחד וברעדה גדלה:
ד ולא היה דברי וקריאתי לפתחכם באמרי חכמת-אנשים
כי אם-בתעודה נאמנה מפי הרוח ומפי הגבורה:
ה למען תכון אמונתכם בגבורת אלהים ולא בחכמת
אנשים:
ו ודברי חכמה אנחנו מדברים בין השלמים אפס לא
מחכמת בני העולם הזה ולא מחכמת שריהם אשר
לאפס ותהו נחשבו:

פרק א

א פולוס השליח אשר בחר-בו ישוע המשיח ברצון
אלהים אני וסוסתניס אחינו:
ב אל-עדת אלהים בקרנתוס הבחירים והקדשים אשר
בישוע המשיח התקדשו עם כל-הקראים בכל-מקום
בשם ישוע המשיח הוא אדניהם ואדנינו:
ג חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע
המשיח:
ד אברך את-אלהי תמיד על-חסדו אשר גמל עליכם
בישוע המשיח:
ה כי בו מצאתם און לכם בכל-מדע והשכל:
ו באשר עדות המשיח נאמנה בכם:
ז עד אשר-לא חסרתם מאומה מכל-מתת-יה ועיניכם
צפיות להגלות נגלות פני אדנינו ישוע המשיח:
ח אשר גם-הוא יכונן אתכם עד-הקץ לבלתי ימצא בכם
שמך דבר ביום אדנינו ישוע המשיח:
ט כי נאמן הוא האלהים אשר נקראתם בו לדבקה בבנו
ישוע המשיח אדנינו:
י ואני דרש מכם אחי בשם אדנינו ישוע המשיח לדבר
בלכם פה אחד ואל-תתגדדו לפלגות כי אם-התחברו
יחדו בלב אחד ובעצה אחת:
יא כי הגדלי אחי מפי בני-בית פלואה פי-דברי ריבות
בשעריכם:
יב והנה זה דברי איש מכם אמר אני לפולוס או אני
לאפולוס או אני לכיפא או אני למשיח:
יג הכי נחלק המשיח הנצל פולוס בעדכם או הנטבלתם
בשם פולוס:
יד שוש איש באלהים כי לא-טבלתי איש מכם וזלתי
קרספוס וניוס:
טו פן-יאמרו כי-נטבלתם בשמי:
טז אך טבלתי גם את-בני-בית סטפנוס ומלבד אלה אינני
ידע עוד אם-טבלתי איש אחר:
יז כי לא שלחני המשיח לטבל כי אם-לבשר ולא-בחכמת
שפתים פן-יהיה צלב המשיח לתהו:
יח כי-פתגם הצלב כפתיות הוא לאבדים ולנו הנושעים
הוא גבורת אלהים:
יט כי-כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר:

וְאֵיךְ בְּחֶסֶד אֵל אֲשֶׁר גָּמַל עָלַי יְסֻדְתִּי אֶת־הַיְסוּד כְּאֶמֶן
 מִשְׁכִּיל וְאִישׁ אַחֵר בָּנָה עָלָיו אֵף יִרְאֶה אִם הוּא־בְּנָה
 בְּמִשְׁפָּט:
 כ"א כִּי לֹא־יִוְכַל אִישׁ לְיִסֹד יְסוּד אַחֵר זֹלָתִי יְסוּד הַמּוֹסֵד
 הֲלֹא הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
 כ"ב וְאִישׁ כִּי־יִבְנֶה עַל־הַיְסוּד הַזֶּה בְּנֵן זָהָב אוֹ כֶּסֶף אוֹ
 אֲבָנֵי חֶפֶץ אוֹ עֲצִים וְחֲצִיר וְקָשׁ:
 כ"ג מַעֲשֵׂה כָל־אִישׁ יִנְדַע בְּאַחֲרִיתוֹ כִּי הַיּוֹם יוֹצִיאֹ לְאוֹר
 אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּאֵשׁ יִבְחֵן כִּי כָל־מַעֲשֵׂה אִישׁ הָאֵשׁ
 תִּצְרָפוּנוּ:
 כ"ד אִם־יַעֲמֹד מַעֲשֵׂהוּ כְּאֲשֶׁר בָּנָה יִקַּח־לוֹ שֹׂכֵר עִמּוֹ:
 כ"ה וְאִם־מַעֲשֵׂהוּ יִשְׂרָף יֵאָבֵד שֹׂכֵר עִמּוֹ אֵף הוּא יִנְצַל
 כְּאוֹד מִצָּל מֵאֵשׁ:
 כ"ו הֲלֹא יִדְעַתֶּם כִּי אַתֶּם מִשְׁכַּן אֱלֹהִים וְרוּחַ אֱלֹהִים שָׂכַן
 בְּתוֹכְכֶם:
 כ"ז אִישׁ כִּי־יִשְׁחִית אֶת־מִשְׁכַּן אֱלֹהִים הָאֱלֹהִים יִשְׁחִיתֵנוּ
 כִּי־מִשְׁכַּן אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא וְהַמְּשַׁכֵּן הוּא אַתֶּם הֵם:
 כ"ח אֲלֵי־יִתְעַז אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ מִי בְכֶם אֲשֶׁר לְחֹכֶם יִתְחַשֵּׁב
 בְּעוֹלָם הַזֶּה יְהִי לְכֹסִיל לְמַעַן יִחְכְּם:
 כ"ט כִּי־חֲכָמַת הָעוֹלָם הַזֶּה כְּסִילוֹת הִיא בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
 כִּי־כֵן כְּתוּב לְכֹד חֲכָמִים בְּעַרְמָם:
 ל וְעוֹד יִהְיֶה יָדַע מַחְשְׁבוֹת חֲכָמִים כִּי הֵמָּה הִבִּיל:
 כ"א לָכֵן אֲלֵי־יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל בְּבִנְיָ אָדָם כִּי הִכַּל לָכֶם:
 כ"ב אִם־פּוֹלוֹס אֶפּוֹלוֹס אוֹ כִּיפָא אִם־תִּבְּל חַיִּים אוֹ מוֹת אִם
 הַיּוֹם אוֹ עֲתִידִים כָּלֶם לָכֶם הֵמָּה:
 כ"ג וְאַתֶּם לְמִשְׁיחַ וְהַמְּשִׁיחַ לְאֱלֹהִים:

פרק ד

א וְהַנְּהַ פֶּל־אָדָם יִפְרִנּוּ כִּי מְשֻׁרְתִים לְמִשְׁיחַ אֲנַחְנוּ
 וּפְקִידִים עַל־בְּתֵי סוּד אֱלֹהִים:
 ב אָכֵן פֶּל־פְּקִיד עוֹד יִדְרֹשׁ מִיָּדוֹ לְהִיּוֹת נֶאֱמָן
 עַל־מְשֻׁרְתוֹ:
 ג וְאֵיךְ אֵף כְּמַעַט נִחְשָׁב לִי הִיּוֹתִי נִשְׁפָּט בְּמִשְׁפָּטְכֶם אוֹ
 בְּדִין פֶּל־בְּנֵי חַלוּף בְּאֲשֶׁר אֵינִי שֹׁפֵט לְנַפְשִׁי גַם־אֲנִי:
 ד כִּי אֵינִי יָדַע מָה עֲמָדִי אֶפְסֵ בְּזָאת לֹא אֶצְדַּק עוֹד אֵף
 שֹׁפֵטִי הוּא יִהְיֶה:
 ה עַל־כֵּן אֲלֵי־תִשְׁפָּטוּ דָּבָר לְפָנַי עִתּוֹ עַד כִּי־יָבֹא הָאָדוֹן
 אֲשֶׁר יוֹצִיא תַעֲלָמוֹת מִנִּי־חֶשֶׁךְ וּמְזוּמוֹת לֵב יִגְלֶה לְעֵין
 הַשֶּׁמֶשׁ וְאֵז יִשָּׂא אִישׁ אִישׁ תְּהַלְתּוּ מִלְּפָנַי אֱלֹהִים:
 וּבְזָאת אַחֲרֵי נִשְׂאֲתִי אֶת־אֲמָרְתִּי עָלַי וְעַל־אֶפּוֹלוֹס
 לְהוֹעִיל לָכֶם לְבַעֲבוֹר תִּלְמָדוֹ מִמֶּנּוּ לְבַל יִחְשַׁב־אִישׁ
 אֶת־עַרְכוֹ יִתַּר מַעַל־הַמִּדָּה הַכְּתוּבָה פֹּה וּלְבַל תְּהַבִּיל
 לְתַת יִתַּר שְׂאֵת לְאִישׁ בְּפָנַי־רַעְיָהוּ:

א כִּי אִם־מְדַבְּרִים אֲנַחְנוּ סִתְרֵי חֲכָמַת אֱלֹהִים וְרוּזֵי עוֹלָם
 אֲשֶׁר צָפַן לָנוּ מֵרֵאשׁ מִקְדָּמֵי אֶרֶץ לְכַבוֹדֵנוּ:
 ב הִיא הַחֲכָמָה אֲשֶׁר לֹא יָדְעָה אִישׁ מִשְׁרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי
 לוֹ יָדְעוּ לֹא הוֹקִיעוּ אֶת־אָדוֹן הַכְּבוֹד:
 ג אֵף כְּפָתוּב אֲשֶׁר־עֵין לֹא־רָאָתָה וְאֵזֶן לֹא שָׁמְעָה וְלֹא
 עָלָה עַל־לֵב אִישׁ אֲשֶׁר־הִכִּין הָאֱלֹהִים לְאִהָבֵיו:
 ד וְכָל־אֵלָה גְּלָה לָנוּ אֱלֹהִים עַל־פִּי רוּחוֹ כִּי הָרוּחַ חִקֵּר
 הַכֹּל אֵף עִמָּךְ חִקֵּר אֱלֹהִים יִמְצָא:
 ה כִּי מִי מִבְּנֵי אָדָם יָדַע אֶת אֲשֶׁר בְּלֵב הָאָדָם בְּלִתֵּי רוּחַ
 הָאָדָם אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ כֵּן אֵין־אִישׁ יָדַע אֶת אֲשֶׁר בְּלֵב
 הָאֱלֹהִים בְּלִתֵּי רוּחַ הָאֱלֹהִים לְבָדוּ:
 וּבְאֲנַחְנוּ אֵין אֲתָנוּ רוּחַ הָעוֹלָם כִּי אִם־רוּחַ אֱלֹהִים דְּבַר
 בָּנוּ לְבַעֲבוֹר גִּדְעָה אֶת־הַמִּתְנֹת הַנְּתַנּוֹת לָנוּ מִיַּד
 הָאֱלֹהִים:
 ז וְגַם לֹא בְּמִלּוֹת אֲשֶׁר תּוֹרָה חֲכָמַת אֲנָשִׁים נְדַבֵּר כִּי
 אִם־מִלּוֹת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל־לְשׁוֹנֵנוּ וְאֵת אֲמָרֵי רוּחַ בָּאָר
 נְבָאָר עַל־פִּי אֲמָרֵי רוּחַ:
 ח אֶפְסֵ בֶן־אָדָם בֶּן־בֶּשָׂר וְדָם לֹא יִקְשִׁיב לְאֲמָרֵי רוּחַ
 הָאֱלֹהִים כִּי־כֹסְכָלוֹת הֵם בְּעֵינָיו וְהַשֶּׁכַּל לֹא יוּכַל כִּי רוּחַ
 אֵין בּוֹ אֲשֶׁר רַק עַל־יָדוֹ יִשְׁפָּטוּ:
 ט אֵף אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ יִשְׁפָּט כָּל־דָּבָר וְהוּא לֹא־יִשְׁפָּט
 מֵאִישׁ:
 י כִּי מִי־תִכַּן אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ אָכֵן אֲתָנוּ
 רוּחַ הַמְּשִׁיחַ:

פרק ג

א וְאֵיךְ לֹא יִכְלִתִּי אֵז לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אַחֲרֵי בְּאֲנָשֵׁי רוּחַ כִּי
 אִם־כְּבִנֵי בֶּשָׂר וְדָם כַּעֲלָלִים בְּמִשְׁיחַ:
 ב הַרְוִיתִי אֶתְכֶם חֵלֶב וְלֹא נִתְתִּי לָכֶם לֶחֶם כִּי לֹא־הָיָה
 בְּכֶם כֹּחַ לְאָכַל וְגַם עַד־הַיּוֹם כֹּחַ לָכֶם אֵין:
 ג כִּי עוֹד הַיּוֹם בְּנֵי בֶּשָׂר אַתֶּם כִּי כְּאֲשֶׁר תִּתְגַּדְּדוּ בְּקַנְיָה
 וּמְרִיבָה הֲלֹא בְּנֵי בֶּשָׂר הַנֶּכֶם וּבְדַרְכֵי בְּנֵי אָדָם
 תִּתְהַלְכוּן:
 ד וְכְאֲשֶׁר יֹאמַר אַחַד מִכֶּם אֲנִי לְפּוֹלוֹס וְהַשְׁנִי יֹאמַר אֲנִי
 לְאֶפּוֹלוֹס הֲלֹא יְלָדֵי בֶּשָׂר הַנֶּכֶם:
 ה מִי הוּא אֶפּוֹלוֹס וּמִי־הוּא פּוֹלוֹס מְשֻׁרְתִים הֵם אֲשֶׁר
 עַל־פִּיהֶם הָאֲמָנָתָם אִישׁ אִישׁ כְּאֲשֶׁר נִתֵּן לוֹ הָאָדוֹן:
 ו אֲנִי נִטְעִיתִי וְאֶפּוֹלוֹס הַרְוָה אֲבַל הָאֱלֹהִים הִפְרָה:
 ז עַל־כֵּן בְּמָה נִחְשָׁב הַנִּטְעַע וְהַמְרֹוה בְּמָה נִחְשָׁב הוּא כִּי
 הָאֱלֹהִים הוּא הַמְּפָרָה:
 ח וְהַנִּטְעַע וְהַמְרֹוה כְּאֶחָד הֵם וְאִישׁ אִישׁ יִקַּח אֶת־שִׁכְרוֹ
 לְפִי עִמּוֹ:
 ט אֲנַחְנוּ עֹשִׂים עִם־הָאֱלֹהִים בְּמִלְאֲכָתוֹ וְאַתֶּם שְׂדֵה
 אֱלֹהִים וּבְנֵי אֱלֹהִים:

י כי תתאספו בשם אדונינו ישוע המשיח וגם-רוחי
 בתוככם עם-גבורה מאת אדונינו ישוע המשיח:
 ה ואז תתנו את-האיש הזה לידי השטן לכלות את-הבשר
 ולהביא תשועה לרוח ביום ישוע אדונינו:
 ו לא-טוב הדבר אשר תתהללו במו-פיכם הלא ידעתם כי
 שאר מעט יחמיץ את-כל-העריסה:
 ז בערו את-השאר הישן מקרבכם למען תהיו לעריסה
 חדשה לחלת מצה פי גם-משיח יבח פסחנו הקרב
 בעדנו:
 ח וכן נחג את-החג לא-בשאר ישן ולא-בשאר רע ורשע
 כי אם-במצות תם ואמת:
 ט כתבתי אליכם במכתבי לבל תתערכו עם-אנשי זנונים:
 י לא אמרתי כזאת על-אנשי זנונים בעולם או על-בצעי
 בצע ואנשי חמס ועבדי אלילים כי אם-כן המצנה
 עליכם לצאת מן-העולם:
 יא אבל כתבתי כזאת לבל תתערכו עם-איש אשר בשם
 אח יקרא והוא איש זנונים או-בצע בצע או-עבד
 אלילים או מגדף או סבא יין או איש חמס הוא האיש
 אשר עמו לא תאכלו:
 יב כי מה-לי לשפט את-אלה אשר מחוץ לעדתנו רק אלה
 אשר בקרבנו הם אתם אתם שפטים:
 יג אבל אלה אשר מחוץ אליהם ישפט אתם ואתם בערו
 את-הרע מקרבכם:

פרק ו

א היעז איש מכם אשר-לו ריב עם-רעהו להקריב
 את-משפטו לפני בני עולה ולא לפני אנשי קדש:
 ב הלא ידעתם כי הקדושים שפטי תבל ואם-אתם
 תשפטו תבל הנקלתם לשפט דבר קטן:
 ג הלא ידעתם כי נשפט גם את-המלאכים ואף
 כי-בדברים הנגעים במחיתנו:
 ד ואתם פאשר ריב-לכם בדבר מחיה תושיבו אנשים
 ריקים בעדה לשפטיכם:
 ה לבשתכם אני מדבר הכי אין חכם בקרבכם הכי אין
 גם-אחד אשר ידו משגת לשפט בין איש לאחיו:
 ו והנה אח נשפט את-אחיו לפני אנשים אין-אמונה בם:
 ז ועתה רע הדבר מאד כי תריבו איש בעמיתו מדוע
 לא-טוב לכם היות עשוקים מדוע לא-טוב היות
 רצוצים:
 ח ואתם תעשקו ותרצצו אף את-אחייכם:
 ט האם לא ידעתם כי בני-עולה לא יירשו את-מלכות
 האלהים אל-תתעו את-נפשכם פל-בני זנונים או עבדי
 אלילים או-מנאפי או-קדושים או-נתגני שכתם בזכר:

י ואתה מי נתנדף עליון על-חברך מה בידך אשר לא
 קבלת ואם-קבלת למה-זה תתפאר בתלקך כמו לא
 קבלת:
 יא הנה אתם פיום שבעתם עשותם מלכתם מבפלעדינו מי
 יתן ומלך תמלכו ומלכנו עמכם גם-אנחנו:
 יב כי אנחנו השליחים חשבתו בלבבי נתננו אלהים בשפל
 המדרגה פלקוחים למות פי לשחק היינו תחת
 פל-השמים לעיני צבא המרום ולעיני בני האדם:
 יג פסילים אנחנו למען המשיח ואתם חכמים במשיח
 אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם נכבדים ואנחנו
 נבזים:
 יד ועד-היום הזה אנחנו רעבים גם-צמאים ערמים מפים
 ונדודים:
 יה בעמל פפנו ניגע ונעבד כי יקללנו נברך וכי ירדפוננו נתן
 בעפר פינו:
 יז הם מגדפים ואנחנו תפלה ונחי כדמן על-פני הארץ
 וכסויה בעיני כל עד-היום הזה:
 יח ולא להכלימכם כתבתי כדברים האלה פי אם-להוכיח
 אתכם על-פניכם כבני שאהבה נפשי:
 יט כי אם-גם-רבבות מורים לכם במשיח לא אבות רבים
 לכם פי בישוע המשיח אנכי הולדתי אתכם על-ידי
 הבשרה:
 כ ועל-כן אני דרש מכם ללכת בעקבותי:
 כא בעבור זאת שלחתי אליכם את-טימותיוס בני ידידי
 הנאמן באדונינו להזכיר לפניכם את-ארחות חיתי
 במשיח פאשר גם-כן אני מורה לכל-עדה ועדה
 במקמות מושבתיהן:
 כב יש מהבילים אתכם לאמר פי לא-אבוא אליכם:
 כג אף הנני בא אליכם בקרב הימים אם-ירצה יהוה ואז
 לא-אחוש לדברי המהבילים פי אם-אראה
 מה-גבורתם:
 כד פי לא בדבר שפתים תפן מלכות האלהים פי
 אם-גבורה:
 כה ועתה מה-רצונכם אם פה אבוא אליכם בשבט מוסר או
 באהבה ועונת רוח:

פרק ז

א מפיי-כל יצאה השמועה פי-זנות בקרבכם וזנות אשר
 אין גם-בקרב הגוים פי-יגלה איש את-ערונת אביו:
 ב ואתם תרחיבו פה ולא תתאבלו עד-אשר הפרת יפרת
 האיש העשה זאת מעדתכם:
 ג ואנכי אף פי מרחוק אני הנני עמד אצלכם ברוחי וכדין
 ביניכם כבר חרצתי משפט העשה זאת:

אוֹגִנְבִים אוֹבְצְעֵי בְצַע אוֹ סְבָאֵי יִין אוֹ-מִגְדָּפִים אוֹ
אֲנָשִׁי חֲמֵס כָּל-אֱלֹהִי לֹא יִירָשׁוּ אֶת-מְלָכוֹת הָאֱלֹהִים:
וְאֲנָשִׁים כָּאֱלֹהִי הָיוּ בְכֶם לְפָנַי אֲבָל רַחֲצֹתֶם נִקְדַּשְׁתֶּם
וְנִצְדַקְתֶּם בְּשֵׁם יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינְנוּ וּבְרוּחַ אֱלֹהֵינוּ:
הַכֹּל נִכּוֹן לְפָנַי אֲבָל לֹא הַכֹּל לְהוֹעִיל לִי הַכֹּל נִכּוֹן לְפָנַי
אֲבָל לֹא אֱהִי עֶבֶד לְאַחַד מֵהֶם:
הָאֵל לְבָטֵן וְהַבָּטֵן לְאֵל וְהָאֱלֹהִים יֵאָבֵד
גַּם-אֶת-שְׂגִיחֵם וְהַגּוֹף אֵינְנוּ לְזִנוּת כִּי אִם-קִדְשׁ לְאֲדוֹן
וְהָאֲדוֹן לְגוֹף:
וְהָאֱלֹהִים הַקִּים אֶת-הָאֲדוֹן וְגַם-אוֹתְנוּ יְקִים בְּגִבּוֹרָתוֹ:
הֲלֹא יִדְעֹתֶם כִּי עֲצַמְתִּיכֶם אֲבָרִי הַמְּשִׁיחַ הֵם הֵכִי אֶקַּח
אֲבָרִי הַמְּשִׁיחַ לְעִשׂוֹתְכֶם לְאֲבָרֵי זִוְנָה חֲלִילָה:
הֵכִי לֹא יִדְעֹתֶם כִּי הַנְּצַמֵּד לְזִוְנָה נִהְיָה עִמָּה לְבָשָׂר אֶחָד
כְּמוֹ שְׂנֵאָמַר וְהָיוּ שְׂגִיחֵם לְבָשָׂר אֶחָד:
וְהַנְּצַמֵּד לְאֲדוֹן נִהְיָה עִמּוֹ לְרוּחַ אֶחָד:
נִוְסוּ אֶפּוֹא מִן-הַזִּזְנוּת כָּל-חַטָּא אֲשֶׁר-יִחַטָּא הָאָדָם הוּא
מִחוּץ לְבָשָׂרוֹ וְאִישׁ זְנוּנִים אֶת-חַטָּאוֹ בְּבָשָׂרוֹ יִתְּנֶנּוּ:
הֵכִי לֹא-יִדְעֹתֶם כִּי בְשָׂרְכֶם הוּא מְשַׁכֵּן רוּחַ הַקִּדְשׁ
בְּקַרְבְּכֶם אֲשֶׁר נָתַן לְכֶם אֱלֹהִים וְכִי לֹא-שָׁלַכְתֶּם אֹתָם:
כִּי בַמְּחִיר נִקְיִיתֶם עַל-יָדְכֶן כִּבְדוֹ אֶת-הָאֱלֹהִים בְּבָשָׂרְכֶם
וּבְרוּחְכֶם אֲשֶׁר לֹא־לֵאלֹהִים הֵמָּה:

פרק ז

א וְעַל-אֲדוֹת אֲשֶׁר-כָּתַבְתֶּם הִנְנִי אֹמֵר טוֹב לְאִישׁ לְבַל יַגַּע
בְּאִשָּׁה:
ב אִךְ לְהִרְחִיק אֶת-הַזְּנוּת כָּל-אִישׁ יִקַּח-לוֹ אִשָּׁה
וְכָל-אִשָּׁה תִּנְשָׂא לְבַעַל:
ג הָאִישׁ יִמְלֵא חֲפְצֵי אִשְׁתּוֹ כַּמְּשַׁפֵּט וְכֵן הָאִשָּׁה לְבַעְלָהּ:
ד אִין לְאִשָּׁה שְׁלִטוֹן עַל-בָּשָׂרָהּ כִּי אִם-בְּעִלָּהּ וְכֵן אִין
לְבַעַל שְׁלִטוֹן עַל-בָּשָׂרוֹ כִּי אִם-אִשְׁתּוֹ:
ה אֶל-תִּגְרַעוּ מִנֵּת אִשָּׁה עִם-אִישָׁה בְּלִתי אִם-תִּכְיִנוּ לְבָכֶם
לְתַעֲנִית וּלְתַפְלָה לְיָמִים מְזַמְנִים וְאַחַר תִּשׁוּבוּ וְתִבְאוּ
לְשִׁבְתִּי יַחְדוֹ פֶּן-יִנְסָה אֹתְכֶם הַשֵּׁטָן וְתִאֲוֹתְכֶם
תִּפְרָץ-פְּרָצֵן:
ו וְזֹאת אֲנִי מְדַבֵּר בְּדִבְרֵי רְשִׁינָה וְלֹא כְּדַבַּר מִצְוָה:
ז כִּי הוּא־לִתי לוֹ יְהִיוּ כָל-בְּנֵי אָדָם כְּמִנֵּי אִךְ אֱלֹהִים חֵלֶק
לְכָל-אִישׁ מִנֵּת חֵלְקוֹ לְזָה בְּכַה וְלְזָה בְּכַה:
ח וְלֹא־נָשִׁים אֲשֶׁר נָשִׁים אִין לָהֶם אוֹ לְאֲלִמְנוֹת הִנְנִי אֹמֵר
טוֹב לָהֶם כִּי יִשְׁבוּ בְּגַפְסָם כְּמִנֵּי:
ט וְאִם-לֹא יַעֲצְרוּ בְּתִאֲוֹתֶם יִדְבְּקוּ אִישׁ בְּאִשָּׁה כִּי-טוֹב
הַדְּבָק מִבְּעַר בְּתִאֲוָתוֹ:
י וְלֹא־אֲשֶׁר בְּנִשְׂוֹאִים הִנְנִי מִצְוָה אִךְ לֹא אֲנִכִּי כִּי אִם-הָאֲדוֹן
לְבַל תִּפְרֹד אִשָּׁה מִבְּעִלָּהּ:
יא וְאִם-תִּפְרֹד תִּשָּׁב לְבִדְהָ אוֹ תִתְרַצָּה אֶל-בְּעִלָּהּ וְאִישׁ
אֶל-יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ:

יב וְלִשְׂאֵר הָאֲחִים אֹמֵר אֲנִכִּי וְלֹא הָאֲדוֹן כִּי-תִהְיֶה לְאָח
אִשָּׁה אֲשֶׁר אֵינְנָה מֵאֲמֶנֶת וּרְצוּנָה לְשִׁבְתִּי עִמּוֹ
אֶל-יִשְׁלַחָנָה:
יג וְאִשָּׁה כִּי-יִהְיֶה לָּהּ בְּעַל אֲשֶׁר אֵינְנוּ מֵאֲמִין וּרְצוּנוֹ
לְשִׁבְתִּי עִמָּה אֶל-תַּעֲזֹבְנֵנוּ:
יד כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ מֵאֲמִין יִקְדֹּשׁ בְּאִשְׁתּוֹ וְהָאִשָּׁה אֲשֶׁר
אֵינְנָה מֵאֲמֶנֶת תִּקְדֹּשׁ בְּבַעְלָהּ כִּי אִם-לֹא-כֵן יִתְּשׁוּבוּ
בְּנִיכֶם כְּטַמְאִים אִךְ עֵתָה טְהוּרִים הֵמָּה:
טו אֲבָל אִם-יִפְרֹד הוּא אֲשֶׁר אֵינְנוּ מֵאֲמִין יִפְרֹד-לוֹ וְהָאָח
וְהָאָחוֹת אֵינָם מְשַׁעֲבָדִים עוֹד בְּמִצְוָתְכֶם כְּזֹה כִּי הָאֱלֹהִים
קָרָא אֲתָנוּ לְשָׁלוֹם:
טז כִּי מִה-תִּדְעֵי אִשָּׁה אִם-תּוֹשִׁיעֵי לְבַעְלָהּ אוֹ מִה-תִּדְעַ
אֲתָה הָאִישׁ אִם-תּוֹשִׁיעַ לְאִשְׁתּוֹ:
יז וְעֵתָה כָּל-אָדָם יִתְּהַלֵּךְ רַק כְּפִי אֲשֶׁר-חָלַק לוֹ הָאֲדוֹן
וּכְפִי אֲשֶׁר-קָרָא אֱלֹהִים וְכֵן-מִצְוָה אֲנִי בְּכָל-הַקְּהִילוֹת:
יח אִם-יִקְרָא אִישׁ נְמוֹל אֶל-יִמְשֹׁךְ אֶת-עַרְלָתוֹ וְאִם-עַרְלָתוֹ
הוּא אֶל-יְמוֹל:
יט הַמּוֹלָה כְּאֵין כִּי אִם-מְשַׁמְרַת מִצְוֹת אֱלֹהִים:
כ כָּל-אִישׁ עַל-מְשַׁמְרָתוֹ יְקוּם לֹא יַעֲזֹבָהּ בַּהֲקָרָאוֹ:
כא אִם-יִנְקֵרְאָתָהּ בְּהִיּוֹתָךְ עֶבֶד אֶל-תִּדְאָג וְאִם-תִּשְׁיַג יָדְךָ
לְצִיָּאת לְחִפְשֵׁי טוֹב לָךְ כִּי תִצָּא:
כב כִּי-עֶבֶד אֲשֶׁר הָאֲדוֹן קָרָא בְּן-חֵרִים הוּא לְאֲדוֹן
וְכַמוֹ-כֵן בְּן-חֵרִים בַּהֲקָרָאוֹ עֶבֶד הוּא לְמְשִׁיחַ:
כג בְּמַחִיר נִקְיִיתֶם אֶל-תִּהְיִי עֶבְדֵי אָדָם:
כד אַחִי כָּל-אִישׁ כְּאֲשֶׁר נִקְרָא יִשְׁמַר-לוֹ אֶת-מַעֲמָדוֹ
הַרְאִשׁוֹן לְפָנַי הָאֱלֹהִים:
כה וְעַל-דְּבַר הַבְּתוּלוֹת אֵין-לִי מִצְוָה מִפִּי הָאֲדוֹן רַק אֲחִינָה
דַּעֲתִי לְכֶם אַחֲרֵי אֲשֶׁר-הִקְיִמְנִי הָאֲדוֹן בְּחַמְלָתוֹ לְאִישׁ
אָמוּנִים לְפָנָיו:
כו הִנְנִי אֹמֵר בְּצוֹק הַעֲתִים הַבָּאוֹת טוֹב וְנִכּוֹן לְאָדָם לְשִׁבְתִּי
כְּאֲשֶׁר הוּא:
כז אִם-דְּבַקְתָּ בְּאִשָּׁה אֶל-תִּבְקַשׁ לְהִפְרֹד מִמֶּנָּה וְאִם-נִפְרַדְתָּ
מֵאִשָּׁה אֶל-תִּבְקַשׁ אַחֲרָתָהּ:
כח וְאִם-אִשָּׁה לְקַחְתָּ לָךְ לֹא חֲטָאתָ וּבְתוּלָהּ כִּי-תִבְעַל אִין
בָּהּ עוֹן אִךְ-צָרָה תִּמְצָאָם וּבְשָׂרָם עֲלֵיהֶם יִכָּאֵב וְאֲנִי
חֲמָלָה מְלִתי עֲלֵיכֶם:
כט כְּזֹאת אֲנִי אֹמֵר אַחִי כִּי הַעֵת לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד עַד-אֲשֶׁר
אֱלֹהִי אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לָהֶם נָשִׁים יְהִיוּ כְּאֲשֶׁר לֹא נִשְׂאוּ:
ל וְהַבְּכִים כָּלֹא בְּכִים וְהַשְּׂמֵחִים כָּלֹא שְׂמֵחִים וְהַקְּנִים
כָּלֹא קִנּוּ קִנּוּן:
לא וְהַמְּצָצִים שְׂדֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כְּאֵינָם מְצָאִים כָּל-טַעַם כִּי
תֹאֵר הָעוֹלָם הַזֶּה כָּלִיל יִחְלָף:
לב וְאֲנִי חִפְצָתִי לְמַנַּע דְּאָגָה מִכֶּם אִישׁ אֲשֶׁר אֵין-לוֹ אִשָּׁה
דֹאָג לְחִפְצֵי שְׂמִים אִיךְ יִיטֵב בְּעֵינֵי הָאֲדוֹן:
לג וּבְעַל אִשָּׁה דֹאָג לְחִפְצֵי הָאֲרֵץ אִיךְ יִיטֵב בְּעֵינֵי הָאִשָּׁה:

יז וכן נבדלת אשת איש מן-בתולה זאת אשר לא-ידעה איש דאגת לחפצי האדון להיות טהורה בנפשה ובורחה ובעלת-בעל דאגת לחפצי הארץ איה תיטב בעיני בעלה:

יח וכזאת אני מדבר להועיל לנפשכם לא להשליך מוקש לפניכם פי אם-למען תהיו נכנים וסקדים על-עבדת אדנינו באין מעצור:

יט וכי-יחשב אדם פי בתו הבתולה תהיה לחרפה אם-יעברו ימי נעוריה וכי-הדבר נחוץ לתתה לאיש יעשה כאשר עם-לכבו ותננה להנשא ואין בו עון:

כ והוא אשר עמד סמוך בלבו אין מציק לו ומשל הוא ברצונו ויגור-אמר לשמר את-בתו הבתולה היטיב לעשות:

כא על-כן הנתן אתה לאיש טוב עשה ואשר איננו נתן אתה עשה טוב ממנו:

כב האשה צרוכה לבעלה מן-התורה כל-עוד אישה חי וכי-יישן המנת תוכל להנשא רק לאשר תבחר-בו לפני האדון:

כג אולם על-דעתי אשריה אם-תשוב לבדה ולכבי יחשב פי גם-בי רוח אלהים:

פרק ח

א ועל-דבר אילים הן נודע פי יש-דעת לכלנו אף דעת תוסיף גאנה ואהבה משיבת נפש:

ב פי יחשב-איש ד-הוא נבון דבר עוד לא-יבין דבר לאשרו כאשר נכון לו:

ג אבל אם-יאהב את-אלהים אלהים הוא יבוננהו:

ד ועל-דברת אכל מזבחי האילים ידענו כי-אליל פאין הוא בעולם וכי אין אלהים זולתי אחד:

ה ואף כי-יש נקראים אלהים אם-בשמים ואם-בארץ כמו הם אלהים רבים ואדנים רבים:

ו בכל-זאת לנו רק-אלהים אחד הוא אבי-עד אשר ממנו הכל ולו אנחנו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על-ידו ועל-ידו גם-אנחנו:

ז אף לא כלם קנו הדעת הזאת כי-יש אשר לבם פנה אל-אלילים עד-היום הנה ואכלים מזבחם אשר יקריבו לאליל עד-אשר לבם הנבוב שטמא:

ח והנה אכל לא יקרבו אל-אלהים אם-לא נאכל לא יבאנו חסר ואם-נאכל לא-נמצא יתרון:

ט אף השמרו לכם פן-תתן שרירות לבכם מכשול לאין אונים:

י פי אם-אתה איש דעת ותשוב אל-השליחן בהיכל האלילים הלא ראך חסר אונים יפתה בלבבו לאכל מזבחי האלילים:

יא ובכן ביתרון דעתך יאבד אחיך חסר אונים אשר נתן המשיח נפשו בעדו:

יב ואם-פכה אתם חטאים לאחיהם ותדפאו את-לבם הנבוב למשיח אתם חטאים:

יג על-כן אם-מאכלי יהיה למוקש לאחי לא-אכל בשר לעולם פן-אחי ינקש-בו:

פרק ט

א הכי לא חפשי אני הכי לא-שליח אני הכי לא ראייתי את-ישוע המשיח אדנינו או האין אתם פעל ידי באדנינו:

ב אם-אינני שליח לאחרים לכם אני הוא זה אחרי אשר אתם כחותם בידי לפני אדנינו כי-ציר שלח אני:

ג וכזאת אני מצטדק נגד חקרי מעשי:

ד האין שלטון בידינו לאכל ולשתות:

ה האין שלטון בידינו להליך עמנו אשה מבנות ברייתנו כי-תה השליחים ואחי האדון וכיפא:

ו או הרק-לי ולבר-נבא לבד אין שלטון לחדל ממלאכה:

ז מי הוא היצא בצבא ואת-נפשו וכלכל משלו מי ישע בכם ולא יאכל מפריו או מי ירעה צאן ולא יאכל מחלב היצאן:

ח הכי רק פדרך בני אדם אני מדבר פדברים האלה הלא גם-התורה אמרת כן:

ט פי כתוב בתורת משה לא-תחסם שור בדישו הלשונרים דאג אלהים:

י או לטובתנו דבר כל-דבריו אכן לטובתנו כתוב זה פי החורש יחרש בתקנה והדש ידוש בתקנה פי יקח חלקו:

יא ואנחנו כי-ירענו בכם זרע שמים הרב הוא בעיניכם כי-נקצר קציר ארץ:

יב ואם אחרים יש-להם חלק וצדקה בכם אף פי אנחנו ובכל-זאת לא נגענו באשר לכם פי אם-סבלנו כל-סבל לבלתי נתן מעצר לבשורת המשיח:

יג הן ידעתם פי עבדי עבדת הקדש אכלים מן-הקדש ומשרתי המזבח לקחים חלקם במזבח:

יד וכן צוה גם-האדון כי מבשרי הבשורה על-הבשורה יחיון:

טו ואני באחת מאלה לא נגעתי וגם לא-כתבתי כזאת לבעבור סבלי את-פני הדבר כי-טוב לי המות מאשר ישית איש את-תפארתי לריק:

טז ואם מבשר אנכי אין-לי להתפאר כי-יד חזקה תאלצני ואוי-לי אם-לא אבשר:

יז ואם בחפץ לב אעשה-זאת יש שכר לפעלתי ואם בלא חפץ לב הלא כהנת הבשורה הפקדה אתי:

י" ומה אפוא שקרי הלא רק לבשר את-בשורת המשיח
 בלא-מחיר ולא לשלט באשר לכם עקב בשורתתי:
 י" ואף כִּי-חפשי אני מכל-אדם הייתי עבד לכלם למען
 קנות לב רבים:
 י" ליהודים הייתי כיהודי לקנות את-היהודים לבעלי
 התורה כבעל תורה אף כי לא-הייתי בעל תורה לקנות
 את-בעלי התורה:
 י" ולאֵלֶּה אֲשֶׁר הֵם בְּלֵא-תוֹרָה כְּמוֹ בְּלֵא-תוֹרָה אֵף כִּי
 לֹא-הָיִיתִי בְּלֵא-תוֹרָה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי תוֹרַת הַמָּשִׁיחַ
 תוֹרַתִּי לְקִנּוּת אֶת-אֵלֶּה אֲשֶׁר הֵם בְּלֵא-תוֹרָה:
 י" לרפי ידים הייתי כרפה ידים לקנות את-רפי הידים כל
 הייתי לכל למען אושיע לקצתם מפל-עבר ופנה:
 י" וכל-אֵלֶּה אֲנִי עֹשֶׂה בְּעִבּוֹר הַבְּשׂוּרָה לְמַעַן יִהְיֶה חֶלְקִי
 בָּהּ:
 י" הן ידעתם כִּי-בְמִרוֹץ ירוצו הרצים כלם ורק-אחד מהם
 ישיג את-שכר המנצח ככה רוצו והשגתם את-השכר
 גם-אתם:
 י" ודרך עֲדֵרִי מַעֲרֹכָה לְהַנְזֹר מִכָּל-דְּבָר אֲשֶׁר לִיתְרָה יִחְשַׁב
 והם רצים לעטרת בת-חלוף ואנחנו לעטרת עולם:
 י" ואני כה הנני רץ ולא כממשש בחדש כה לחם
 בזרעתי ולא כחצב בפני הרוח:
 י" אף אֲעִנֶה אֶת-נַפְשִׁי וְאֶת-בְּשָׂרִי אֲכַבֵּשׁ פֶּן-אֶהְיֶה קִרְא
 לְאֲחֵרִים וּלְנַפְשִׁי יִקְרָא אֵין-חֲפָצִי-בָּהּ:

פרק י

א ואני לא אחריש מהודיעכם אחי כי אבותינו היו כלם
 תחת הענן וכלם עברו בתוף הים:
 ב וכלם נטבלו בענן ובים לפני משה:
 ג ויאכלו כלם מן-לחם השמים ההוא:
 ד גם-שתו כלם מן-משקה השמים ההוא כי שתו מן-צור
 הישועה ההלך אחריהם והצור הזה הוא המשיח:
 ה אבל רבים לא רצה כם אֱלֹהִים כִּי-נִפְלוּ פַגְרֵיהֶם בַּמִּדְבָּר:
 ו וכל-זה נתן-לנו למופת לבלי נתאנה תאנה רעה באשר
 התאוה המה:
 ז ואת-הפסילים לא תעבדו באשר עבדו אנשים מקצותם
 כפתוב וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק:
 ח וזנים לא נהיה באשר ונו אנשים מהם ויפלו ביום אחד
 שלשה ועשרים אלף:
 ט ואת-המשיח לא ננסה באשר אנשים מהם נסו את-יהוה
 וינשכום הנחשים:
 י ולא תלנו באשר הלינו אנשים מהם ויאבדו ביד
 המשחית:
 י" וכל-אֵלֶּה מִצְּאוּ אִתְּם לְהִיּוֹת לְמוֹפֵת וְגַם-נִכְתְּבוּ לְמוֹסֵר
 לְנוֹ אֲשֶׁר בָּאנוּ עַד-קִצֵּי עוֹלָמִים:

י" על-כֵּן הַחֲשַׁב כִּי הוּא עֹמֵד נִכּוֹן יִזְהַר לְבַלְתִּי יִפֹּל:
 י" עוד לא-עברה מסה עלכם זולתי באשר תמצא לכני
 אדם ונאמן הוא האלהים אשר לא יתן לנסתכם יתר
 מדי כחכם וגם-ביום מסה יכין לכם מפלט באשר
 תוכלו שאת:
 י" לכן אהובי נפשי נוסו מעבדת אלילים:
 י" הנה כמו אל-אנשים נבונים אדברה שמעו-נא מלתי:
 י" כוס הברכה אשר עליה אנו מברכים הלא היא המכתבת
 אתנו אל-ידם המשיח והלחם אשר אנו פרסים הלא הוא
 המחבר אתנו אל-בשר המשיח:
 י" כי אנחנו הרבים היינו לבשר אחד כמו לחם אחד אחד
 אשר בלחם אחד היינו כלנו חברים:
 י" ראוי את-בני ישראל בעבדתם עבדת בשרים הלא אכלי
 הזבחים חברים הם במזבח:
 י" ומה אני אמר הכי-זבח אלילים שרש דבר בו או
 כִּי-אֵלִיל יִשְׁבוּ שֵׁרֶשׁ דְּבָר:
 כ אבל את-אשר יזבחו הגוים לשדים הם זבחים ולא
 לאלהים ואין לי חפץ כִּי-תִהְיֶוּ אִתְּם חֲבָרֵי הַשָּׂדִים:
 כ" לא תוכלו לשנות מכוס האדון ומכוס השדים לא
 תוכלו להתחבר לשלחן האדון ולשלחן השדים:
 כ" או הכי-נעיר חמת קנאת האדון הברב-כח גבר איש
 עליו:
 כ" הפל נכון לי אבל לא הפל להועיל הפל נכון אבל לא
 הפל להבנות ממנו:
 כ" אל-יבקש איש טובת נפשו לכוף פי אם-גם-טובת
 רעהו:
 כ" כל-הנמכר בשוק אתו תאכלו ואל-תדרשו לחקרי-לב:
 י" כי ליהנה הארץ ומלוואה:
 י" ואם-יקרא אהכם אחד האנשים אשר אינם מאמינים
 ותרצו ללכת לביתו אכל תאכלו מכל-אשר יושם
 לפניכם ואל-תדרשו לחקרי-לב:
 י" וכי-יאמר אליכם איש זה הוא זבח לא תאכלו ממנו
 בעבור זה אשר הגיד לכם ובעבור חקרי-לב כי ליהנה
 הארץ ומלוואה:
 י" ואני אמר חקרי-לב לא חקרי לבף פי אם-חקרי-לב
 האחר כי למה-זה תחשב חפשי לחטאה במחשבת
 לב אחר:
 י" אם-אכלתי וברכתי למה-זה יחרפני על-אשר אני
 מברך:
 י" על-כֵּן אִם תֹּאכְלוּ וְאִם-תִּשְׁתּוּ או תעשו מאומה עשו
 כל-מעשיכם לכבוד אלהים:
 י" אל-תהיו למכשול לפני היהודים ולא לפני היונים ולא
 לפני קהל אלהים:
 י" באשר גם-אנכי בכל-מעשי הנני להיטיב לכלם ולא
 טובת נפשי אני דרש כי אם-טובת רבים למען יושעו:

פרק יא

א ועתה לכו אחרי פאָשר אָני הַלֵּךְ אַחֲרַי הַמְּשִׁיחַ:
ב וְהִנְנִי מְשַׁבַּח אֲתֶכֶם פִּי-זְכוֹרְתֶם אֲחֵי בְּכַל-עַת
וְכִי-שָׁמַרְתֶּם אֶת-הַתּוֹרָה הַנִּמְסְרוֹת כַּאֲשֶׁר מִסְרֵיתִי לָכֶם:
ג אַךְ זֹאת חֲפִצְתִּי פִּי-תִדְעוּן פִּי-רֹאשׁ כָּל-אִישׁ הוּא
הַמְּשִׁיחַ וְרֹאשׁ הָאִשָּׁה הוּא הָאִישׁ וְרֹאשׁ הַמְּשִׁיחַ הוּא
הָאֱלֹהִים:
ד כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל אוֹ יִתְנַבֵּא וְרֹאשׁוֹ מִכֶּסֶה בּוֹזָה
אֶת-רֹאשׁוֹ:
ה וְכָל-אִשָּׁה אֲשֶׁר תִּתְפַּלֵּל אוֹ תִתְנַבֵּא וְאֶת-רֹאשָׁהּ לֹא
כִסְתָה אֶת-רֹאשָׁהּ בְּזֹתָה כִּמוֹ אִם-גִּלְתָה אֶת-רֹאשָׁהּ:
ו כִּי אִם-הָאִשָּׁה לֹא תִתְכַּסֶּה לְמָה גַם-לֹא תִגַּז רֹאשָׁהּ
וְאִם-חֲרָפָה הִיא לְאִשָּׁה לִגְזוֹ אוֹ לְגַלַּח שַׁעְרוֹתֶיהָ
תִּתְכַּסֶּה:
ז וְהָאִישׁ אֵינָנו מְצוּה לְכַסּוֹת אֶת-רֹאשׁוֹ בְּהִיּוֹתוֹ צָלֵם
אֱלֹהִים וְכַבּוּדוֹ אֲבָל הָאִשָּׁה הִיא כְבוֹד הָאִישׁ:
ח כִּי אֵין-הָאִישׁ לְקַח מִן-הָאִשָּׁה כִּי אִם-הָאִשָּׁה מִן-הָאִישׁ:
ט גַּם לֹא-נִבְרָא הָאִישׁ בְּעִבּוֹר הָאִשָּׁה כִּי אִם-הָאִשָּׁה בְּעִבּוֹר
הָאִישׁ:
י עַל-כֵּן חוֹבֵת הָאִשָּׁה לְשֹׂאת כְּסוּת עַל-רֹאשָׁהּ מִפְּנֵי
הַמַּלְאָכִים:
יא אַכֵּן אֵין הָאִשָּׁה מִבְּלַעַדֵי הָאִישׁ וְאֵין הָאִישׁ מִבְּלַעַדֵי
הָאִשָּׁה לִפְנֵי אֲדִינָנו:
יב כִּי כַּאֲשֶׁר הָאִשָּׁה מִן-הָאִישׁ כֵּן-גַּם-הָאִישׁ עַל-יְדֵי הָאִשָּׁה
וְהַכֵּל מֵאֱלֹהִים:
יג שִׁפְטוּ-נָא בְּנַפְשְׁכֶם הֲכִי נִאֻוָּה לְאִשָּׁה בְּאֵין כְּסוּת רֹאשׁ
לְהִתְפַּלֵּל אֶל-הָאֱלֹהִים:
יד הֵן גַּם-הַטְּבַע יוֹרָה לָכֶם כִּי חֲרָפָה לְאִישׁ לְגַדֵּל פְּרַע שְׁעַר
רֹאשׁוֹ:
טו אֲבָל הָאִשָּׁה כִּי תִגְדֵּל פְּרַע פָּאָר הוּא לָהּ פִּי-לְכַסּוֹת נִתֵּן
לָהּ הַפְּרַע:
טז וְאִם-יִבְחַר אִישׁ לְעוֹרֵר מְדֻנִים לֹא-זוֹה הַדְּרָךְ לָנוּ וְלֹא
לְקַהֲלוֹת הָאֱלֹהִים:
יז וְכַאֲשֶׁר אֲשַׁמְעֶכֶם פֹּה דְבָרִי לֹא אֲשַׁבַּח אֲתֶכֶם אַחֲרַי
אֲשֶׁר תִּקְהָלוּ יִחַדּוּ לֹא לְטוֹבָה כִּי אִם-לְרָעָה:
יח וְזֶה תַחֲלַת דְּבָרִי כַּאֲשֶׁר תִּקְהָלוּ בְּקַהֲלֵי הֵן שְׁמַעְתִּי כִּי-יֵשׁ
מִתְּלִקוֹת בֵּינֵיכֶם וְלִמְקַצַּת הַשְּׁמוּעָה הָאֲמֵנִיתִי:
יט כִּי לֹא תִחַדְלִנָה הַמִּתְּלִקוֹת מִקְרַבְכֶם לְמַעַן יִדְעוּ
הַנְּאֻמָּנִים בְּכֶם:
כ וְעַתָּה כַּאֲשֶׁר תִּתְאֲסַפּוּ יִחַדּוּ לֹא-זוֹה הַדְּרָךְ לְאֲכַל מִלְחָם
הָאֲדוֹן:
כא כִּי כָל-אִישׁ בְּפִרְה יִקְדִים לְאֲכַל חֲלָקוֹ וְאֶחָד רָעַב וְהִשְׁנִי
שִׁתָּה שְׁכּוֹר:

כב הָאֵין לָכֶם בְּתִים לְאֲכַל וְלִשְׁתּוֹת שְׁמָה אוֹ אִם-תְּבוּזוּ
לְקַהֲלֵי הָאֱלֹהִים וְהוֹבִישׁ פְּנֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֵין-בְּיָדְכֶם
מֵאוּמָה מָה אִמְר לָכֶם הֲכִי אֲשַׁבַּחְכֶם עֲקֵב זֹאת לֹא
אֲשַׁבַּח אֲתֶכֶם:
כג כִּי אֲנִכִי מִן-הָאֲדוֹן קִבְּלֵיתִי כַּאֲשֶׁר גַּם-מִסְרֵיתִי לָכֶם כִּי
הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ בְּלִלְה אֲשֶׁר-הִסְגִּירוּ אֹתוֹ לְקַח לְחָם:
כד וְיִבְרָךְ וְיִבְצַע וְיֹאמַר קָחוּ אֲכָלוּ זֶה הוּא בְּשָׂרִי הַנִּבְצָע
בְּעַדְכֶם זֹאת עֲשׂוּ לְזִכְרָנִי:
כה וְכִמוֹ-כֵּן אַחֲרַי אֲכָלֶם לְקַח אֶת-הַכּוֹס וְיֹאמַר הַכּוֹס הַזֹּאת
הִיא הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה בְּדָמַי זֹאת עֲשׂוּ בְּכַל-עַת אֲשֶׁר
תִּשְׁתּוּ לְזִכְרָנִי:
כו כִּי בְּכַל-עַת אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ אֶת-הַלֶּחֶם הַזֶּה וְשִׁתּוּ
אֶת-הַכּוֹס הַזֹּאת תִּשְׁמַעוּ מוֹת אֲדִינָנו עַד כִּי יָבוֹא:
כז עַל-כֵּן מִי אֲשֶׁר יֹאכַל מִלְחָם הָאֲדוֹן אוֹ-יִשְׁתָּה מִכּוֹסוֹ
וְלָבוֹ לֹא נִכּוֹן עִמּוֹ מְעַל מְעַל בְּבִשְׂרֵי אֲדִינָנו וּבְדָמוֹ:
כח אֲבָל יִבְחַן אָדָם אֶת-נַפְשׁוֹ וְאָז מִן-הַלֶּחֶם יֹאכַל
וּמִן-הַכּוֹס יִשְׁתָּה:
כט כִּי הָאֲכַל וְהַשְׁתָּה שְׂלֵא כְרָאוּי אֲכַל וְשִׁתָּה לְאֲשַׁמְתּוֹ כִּי
אֶת-בְּשַׂר הָאֲדוֹן לֹא הִבְדִּיל לוֹ כַּמְשַׁפֵּט:
ל עַל-כֵּן רַבִּים נִכְאִים וְחָלִים בְּכֶם וְרַבִּים יִשְׁנִי עֶפְר:
לא אַכֵּן אִם-נִבְחַן אֶת-נַפְשׁוֹ לֹא נִשְׁפָּט:
לב וְאִף אִם-נִשְׁפָּט יִסּוּר וְיִסְרָנוּ יִהְיֶה לְמַעַן לֹא נִאָּשֵׁם
עַם-הָעוֹלָם:
לג לָכֵן אַחֵי כַּאֲשֶׁר תִּתְאֲסַפּוּ יִחַדּוּ לְאֲכַל הוֹחִילוּ אִישׁ
לְרַעְהוֹ:
לד וּמִי אֲשֶׁר יִרְעַב יֹאכַל בְּבִיתוֹ וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם אֲוֹן וְעֲצָרָה
וְיִתֵּר הַדְּבָרִים אֲעַרְכָה לְפָנֵיכֶם כַּבְּאִי:

פרק יב

א וְעַל-דְּבַר מִתְּנוֹת הַרוּחַ אַחֵי אֵין אֶת-נַפְשֵׁי לְהַעֲלִים מִכֶּם
דְּבָר:
ב אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי לְפָנִים גּוֹיִם הָיִיתֶם נִמְשָׁכִים אַחֲרַי
אֱלִילִים אֱלִמִים כַּאֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם נִמְשַׁכְתֶּם:
ג עַל-כֵּן אוֹדִיעַ לָכֶם כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים
דְּבָר-בּוֹ אֲשֶׁר יֹאמַר עַל-יִשׁוּעַ כִּי חָרָם הוּא וְלֹא יוֹכַל
אִישׁ לְקַרְא לְיִשׁוּעַ בְּשֵׁם אֲדוֹן אִם-לֹא בְּרוּחַ הַקִּדְשׁ:
ד וְשְׁנוֹת הֵנָּה מִתְּנוֹת הַחֶסֶד אֲבָל אַחַד הוּא הַרוּחַ:
ה וְשְׁנוֹת הֵנָּה עֲבָדוֹת הַקִּדְשׁ אֲבָל אַחַד הוּא הָאֲדוֹן:
ו וְשְׁנוֹת הֵנָּה הַפְּעֻלוֹת אֲבָל אַחַד הוּא הָאֱלֹהִים הַפְּעֵל
הַכֵּל בְּכֵל:
ז וְלְכָל-אִישׁ וְאִישׁ נִתְּנָה הַתְּגִלוֹת הַרוּחַ לְטוֹבָת כְּלָם:
ח יֵשׁ אֲשֶׁר יִנְתֵּן-לוֹ בְּרוּחַ אֲמַרִי חֲכָמָה וְאַחַר יִנְתֵּן-לוֹ
אֲמַרִי דַעַת בְּרוּחַ הַהוּא:
ט לְאַחַר אֲמוּנָה בְּרוּחַ הַהוּא וְלְאַחַר יִנְתֵּן לְרַפְּא חָלִים
בְּרוּחַ הַהוּא:

פרק יג

- א אם-בשפת אנשים או מלאכים אדבר ואהבה אין-בי אז נחשת המיה אני או צלצלי תרועה:
- ב ואם-נבואה בי וכל-רז אני מבין וכל-דעת ואם-אמונה כלה לי היא להעתיק הרים ממקומם ואהבה אין-בי אני אז פאין:
- ג אם-אפזר פלהוני לרעבים ואת-בשרי אמן למאכלת אש ואהבה אין-בי פלהני לא יועילני מאומה:
- ד האהבה תאריך אף ומלאה חנינה האהבה לא תקנא האהבה לא תתנשא ולא תלבש גאות:
- ה לא ימצא בה שמץ-דבר ולא תבקש את אשר-לה לא תתקצף ולא תחרש רעה:
- ו לא תשיש בעולתה כי אם-משושה עלי-אמת:
- ז פל-דבר תשא פל-דבר תאמין פל-דבר תקנה ולכל-דבר תטה שכימה לסבל:
- ח האהבה לא-תחדל לנצח אף פי-נבואות תכלינה ולשנות תפחדנה ודעת אין-עוד:
- ט פי-אף חלק קטן ידענו וחלק קטן נבאנו:
- י וכאשר בוא תבוא תכלית פלה-אלה החלק הקטן יחלף:
- יא בעוד ילד הייתי דברתי כילד בינתי כילד והגייתי כילד וכאשר הייתי לאיש הסרתי מעלי דברי ילדות:
- יב פי עתה ראים אנהנו במראה ובחידת ואז נראה פנים אל-פנים עתה ידעתי חלק קטן ואז אדע פאשר נודעתי גם-אני:
- יג ועתה תעמדנה שלש-אלה אמונה תקנה ואהבה והגדלה בהן היא האהבה:

פרק יד

- א ואתם רדפו אהבה בקשו בכל-מאדכם מתנות הרוח ועל-פל-אלה להתנבאות:
- ב כי המדבר בלעגי לשון לא אל-אנשים הוא מדבר פי אם-אל-אלהים פי אין-איש שמע והוא יביע חידות ברוח:
- ג והמתנבא מטיף לאנשים דברים משיבי נפש מוסר טוב ודברי נחמים:
- ד המדבר בלשון ישיב נפשו והמתנבא ישיב נפש העדה:
- ה וימי ימן והיה ממן הלשנות לכלכם ואף עוד יתר פי-תהיו כלכם נביאים פי גדול המתנבא מבעל הלשון זולתי אם-יפתר דבריו ועדתו תבנה ממנו:
- ו ועתה פי-אבוא אליכם אחי וכי-אדבר בלשנות מה-אועיל לכם אם-לא אדבר דברי פחזה או מורה דעה פנביא או מבין שמועה:

לזה עלילות נפלאות ולזה דברי נבואה לזה לבחן את-הרוחות לזה לדבר בלשנות שנות ולזה פתרון לשנות:

יא ואת-פל-אלה פעל הרוח האחד ההוא הנתן לאיש איש מנת-חלקו לפי רצונו:

יב פי פאשר הגוף אחד הוא ובו אברים רבים וכל-אברי הגוף אף פי-רבים הם כלם גוף אחד פן גם-המשיח:

יג פי גם-אנהנו נטבלנו כלנו ברוח אחד לגוף אחד אם-יהודים אם-יננים אם-עבדים או בני חורים ורוח אחד השקה אתנו כלנו:

יד פי הגוף לא אבר אחד הוא פי אם-אברים רבים:

טו אם-תאמר הרגל אחרי אשר לא יד אני אינני מן-הגוף הכעבור זאת לא מן-הגוף היא:

טו ואם-תאמר האזן אחרי אשר לא עין אני אינני מן-הגוף הכעבור זאת לא מן-הגוף היא:

יז אם-הגוף פלו יהיה עין איה יהיה אז השמע ואם-פלו יהיה שמע איה יהיה אז הריח:

יח ועתה שם אלהים את-האברים אבר אבר בגוף לפי רצונו:

יט לוי-היו כלם אבר אחד איכה יהיה אז הגוף:

כ והנה אפוא האברים רבים הם והגוף אחד:

כא ולא תוכל העין לאמר אל-היד אין לי דבר חפץ בה וגם לא הראש אל-הרגלים לאמר דבר חפץ לי בכך אין:

כב אף גם-נוספות נמצא פל-עוד יראו אברי הגוף כרפים פן דרושים הם לחפצינו עד-מאד:

כג ואת-אלה אשר נחשב פאי-כבוד בגוף להם נתן כבוד רב ולמבשינו עוד יתר שאת:

כד פי לחלקים היפים פנו אין מחסור אכן מערכי הגוף ערוף אלהים ויתן כבוד רב לאי-כבוד:

כה לבלתי תהיה מחלקת בגוף ולמען ידאגו האברים זה לזה:

כו אם-יתענה אבר אחד יתענו פלה-אברים עמו ואם-יכבד אבר אחד ישישו עמו פלה-אברים:

כז ואתם גוף המשיח ואבריו פל-אחד בחלקו:

כח וימהם הקים אלהים בתוף העדה בראשנה שליחים בשנית נביאים בשלישית מורים ואחר-יכן אלה אשר נתן להם לעשות נפלאות לרפא חלים להביא עזרה לעמד בראש העדה ולדבר בלשנות שנות:

כט הכלם שליחים אם-כלם נביאים או כלם מורים או עשי נפלאות:

ל הכלם נתן לרפא חלים או לדבר בלשנות או לפתור לשנות:

לא ואתם בקשו בכל-מאדכם מתנות טובות אלה ואני אורה לכם דרך מאד נעלה:

י גַם-כִּלְיֵם נִתְּנִי קוֹל אֲשֶׁר אֵין בְּהֶם נִשְׁמַת חַיִּים כְּמוֹ
 חֲלִיל אוֹ כְּנוֹר אִם-לֹא יִתְּנוּ קוֹל מִפְּרֹשׁ מִי בֵּין
 מֵה-יִהְיֶה הַחֲלִיל אוֹ מֵה-יִהְיֶה הַכְּנוֹר:
 ח גַּם-הַשּׁוֹפָר אִם-יִתֶּן-קוֹל בְּלִיתִי כְּרוֹר מִי יִחַלֵּץ
 לְמִלְחָמָה:
 ט וְכֵן גַּם-אַתֶּם אִם לֹא-תוֹצִיאוּ בְּלִשׁוֹנְכֶם מַלִּים בְּרוֹת מִי
 יבִּין מוֹצֵא שְׁפִתֵיכֶם הֲלֹא תִהְיוּ אֲז כַּמְדַּבְּרִים אֶל-הַרוּחַ:
 י לוֹ תִהְיֶינָה לְשָׁנוֹת רַבּוֹת כִּהְנֶה וְכִהְנֶה בְּאַרְצְךָ לֹא תִמְצָא
 אַחַת מֵהֶן עֲמֻקָּה מִהֵבִין קוֹל מְלִיָּה:
 יא וְאִם-אֲנִי אֵינְנִי מִבֵּין פֶּשֶׁר הַמַּלּוֹת אֲז אֶהְיֶה בְּעֵינֵי
 הַמְּדַבֵּר כְּנֹלְעַג לְשׁוֹן וְכֵן יִהְיֶה בְּעֵינֵי גַם-הוּא:
 יב כֵּן גַּם-אַתֶּם בְּכַשְׁכֶּם מִתְּנוֹת הַרוּחַ דְּרָשׁוּ טוֹבוֹת הַעֲדָה
 לְכוֹנְנָה בְּיָתֵר עֹז:
 יג לְכֵן הַמְּדַבֵּר בְּלִשׁוֹן יִתְּפַלֵּל לַהֲיוֹת גַּם-פֶּתֶר דְּבָרָיו:
 יד וְאַף אִם-אֶתְפַּלֵּל בְּלִשׁוֹן רוּחַ שְׁפִתֵי יִתְּפַלֵּל וְתִבּוֹנֵת לְבִי
 לֹא תִגּוֹב תְּנוּבָה:
 טו וְמָה אֲפּוֹא עֵתָה אֶתְפַּלֵּל בְּרוּחַ שְׁפִתֵי וְאֶתְפַּלֵּל
 גַּם-בְּתִבּוֹנֵת לְבִי אֲזוּמְרָה בְּרוּחַ שְׁפִתֵי וְאֲזוּמְרָה
 גַּם-בְּתִבּוֹנֵת לְבִי:
 טז כִּי-לוֹלֵא כֵן כְּאֲשֶׁר תִּכְרַף בְּרוּחַ שְׁפִתֶיךָ וְהִדְיוּט עִמָּךְ
 בְּמִקּוּמוֹ לְפָנֶיךָ אֵיךְ יַעֲנֶה אָמֵן לְבִרְכָתְךָ בְּכָלִי דַעַת מָה
 אַתָּה אָמַר:
 יז אָמְנָם אַתָּה תִּשְׁטִיב כִּי-תִכְרַף אֵף רַעַף לֹא יִבְנֶה מִמֶּךָ:
 יח אוֹדָה לֵאלֹהִים כִּי יֵשׁ-לִי מִתַּת הַלְּשׁוֹן יִתֵּר עַל-כְּלֻכְכֶם:
 יט אֲבָל בִּקְהָל אֲבָחָר לְדַבֵּר חֲמֹשׁ מַלִּים בְּתִבּוֹנֵת לְבִי
 לְהוֹרֹת אֶת-הַשְּׁמַעִים מִרְבֻּבוֹת מַלִּים בְּלַעֲגֵי לְשׁוֹן:
 כ אַחִי אֶל-תִּהְיוּ כִלְדֵי בְּבִינָה וְרַק כִּילְדִים אֶל-תִּרְעוּ אֵף
 בְּבִינָה הָיוּ שְׁלָמִים:
 כא כְּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי בְּלַעֲגֵי שְׁפָה וּבְלִשׁוֹן אַחֲרֵת אֲדַבֵּר
 אֶל-הָעַם הַזֶּה וְגַם-בְּזֹאת לֹא-אֲבֹא שְׂמוּעָ אֵלֵי אָמַר
 יְהוָה:
 כב עַל-כֵּן הַלְּשׁוֹנוֹת הֵן לְאוֹת לֹא לְמַאֲמִינִים כִּי אִם-לְאֵינָם
 מַאֲמִינִים וְהַנְּבוּאָה אֵינְנָה לְאֵינָם מַאֲמִינִים כִּי
 אִם-לְמַאֲמִינִים:
 כג וְהִנֵּה אִם-תִּקְהָל כְּלֵי-הַעֲדָה כְּאֶחָד וְכֻלָּם יִדְּבְרוּ בְּלִשׁוֹנוֹת
 וּבְאוֹ שְׂמָה הִדְיוּטִים אוֹ אֲנָשִׁים אֵינָם מַאֲמִינִים הֲלֹא
 יֵאמְרוּ כִּי-מִשְׁגָּעִים אַתֶּם:
 כד אֵף אִם-יִתְּנָבְאוּ כָלָם וּבָא שְׂמָה חֹסֵר אֲמוּנָה אוֹ הִדְיוּט
 הוּא יִשְׁמַע תּוֹכַחַת מִפִּי כָלָם וּמִשְׁפָּט מִפִּי כָלָם:
 כה וּבְכֵן סִתְרִי לְבוֹ יְגֹלוֹ וְהוּא יִפְלַע עַל-אִפְיוֹ אֲרַצָּה יִשְׁתַּחֲוֶה
 לֵאלֹהִים וַיַּעֲנֶה לְאִמּוֹר אָכֵן יֵשׁ אֱלֹהִים בְּקִרְבֵּכֶם:
 כו וְעַתָּה מָה-אֲפּוֹא אַחִי כְּאֲשֶׁר תִּקְהָלוּ יִחַדּוּ וְכָל-אִישׁ
 מִמֶּם יִשְׂאֵתוּ מִזְמוֹר אוֹ מוֹסֵר בְּפִיו אוֹ דְּבַר חֲזוֹן אוֹ נִבֵּ
 לְשׁוֹן אוֹ פֶּשֶׁר דְּבַר יְהִי הַכֹּל לְטוֹבוֹת הַקְּהָל:

כז וְכִי-יִדְּבַר אִישׁ בְּלִשׁוֹן יִהְיוּ הַמְּדַבְּרִים שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה
 וְלֹא יִתֵּר וְזֶה אַחֵר זֶה יִדְּבֹרוּ וְאָחָד יִפְתֹּר:
 כח וְאִם-אֵין פֶּתֶר אֲז יָדָם בִּקְהָל וְאֶל-נַפְשׁוֹ וְאֶל-אֱלֹהִים
 יִדְּבֹר:
 כט וְהַנְּכִיאִים יִדְּבְרוּ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה וְהַנְּשֹׂאִים יִכְחֲנוּ
 דְּבָרֵיהֶם:
 ל וְכִי נִגְלָה דְּבַר לְאַחַד הַיֹּשְׁבִים שָׁם אֲז יִשְׁתַּק הָרֵאשׁוֹן:
 לא כִּי תוֹכְלוּ כָלְכֶם לְהַתְּנַבְּאוֹת זֶה אַחֵר זֶה לְמַעַן יִלְמְדוּ
 כָּלָם וְכָלָם יִנְחֲמוּ:
 לב הֲלֹא רוּחוֹת הַנְּכִיאִים עֲצוּרִים לְפִי חֲפֵץ הַנְּכִיאִים:
 לג כִּי אֱלֹהִים לֹא אֱלֹהֵי הַמְּבוּכָה הוּא כִּי אִם-אֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם
 כְּמוֹ בְּכָל-קְהָלוֹת הַקְּדוֹשִׁים:
 לד וְשִׁיכֶם תִּשְׁתַּקְּנֶה בִּקְהָל כִּי אֵין-לָהֶן רִשְׁיוֹן לְדַבֵּר שָׁם כִּי
 אִם-לְהַכְּנֹעַ כְּאֲשֶׁר אִמְרַת גַּם-הַתּוֹרָה:
 לה וְאִם-חֲפֵצְךָ לְלַמֵּד דְּבַר תִּשְׁאַלְנָה אֶת-בְּעַלְיָהֶן בְּבֵית
 כִּי-חֲרָפָה הִיא לֹאֲשֶׁה לְדַבֵּר בִּקְהָל:
 לו אוֹ מֵה-תִּחַשְׁבוּ הַמָּסָם יֵצֵא דְבַר אֱלֹהִים אוֹ כָּא אֲלֵיכֶם
 לְבַדְכֶם:
 לז אִישׁ כִּי-יִתְחַשֵּׁב לְנַבִּיא אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ בֵּין בֵּין
 אֶת אֲשֶׁר-אֲנִי כֹתֵב אֲלֵיכֶם כִּי-מִצְוֹת הָאֵדוֹן הִיא:
 לח וְמִי אֲשֶׁר לֹא יִבִּין זֹאת לֹא יִבִּין:
 לט עַל-כֵּן אַחִי בְּקִשׁוֹ בְּכָל-מַאֲדְכֶם לְהַתְּנַבֵּא וּמְדַבֵּר
 בְּלִשׁוֹנוֹת אֶל-תִּכְלָאוּ:
 מ אֵף הַכֹּל כְּמִשְׁפָּט יַעֲשֶׂה וּבִסְדֵרִים נִכְנָים:

פרק טו

א וְאֲנִי הֲנִי מוֹדִיעַ לְכֶם אַחִי עוֹד הַפַּעַם אֶת-הַבְּשָׂרָה אֲשֶׁר
 קָרָאתִי בְּאֲזִינֵיכֶם הֲלֹא הִיא אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם וּבָה אַתֶּם
 דְּבִקִּים:
 ב וְגַם-בָּה תִנְשָׁעוּן אִם-תִּתְחַזְּקוּ בְּדַבֵּר כְּאֲשֶׁר הִגַּדְתִּי לְכֶם
 כִּי-לוֹלֵא כֵן הָאֲמִנְתֶּם לְרִיק:
 ג כְּרֵאשִׁית כָּל-דְּבַר מְסֻרְתֵי לְכֶם כְּאֲשֶׁר גַּם-אֲנִי קִבַּלְתִּי
 כִּי-מֵת הַמְּשִׁיחַ בְּעוֹנֵינוּ כְּפִי כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ:
 ד וְכִי נִקְבַר וְנִקְם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כְּפִי כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ:
 ה וְכִי נִרְאָה אֶל-כִּיפָא וְאַחֲרֵי-כֵן אֶל-שְׁנַיִם הַעֲשָׂר:
 ו וְאַחֲרֵי-כֵן נִרְאָה אֶל-יִתֵּר מִחֲמֹשׁ מֵאוֹת אַחִים כְּאֶחָד
 אֲשֶׁר רָבַם עוֹרָם חַיִּים עַד-הַיּוֹם הַזֶּה וּמִקְצָתָם נָמוּ
 שְׁנַתָּם:
 ז וְאַחֲרֵי-כֵן נִרְאָה אֶל-יַעֲקֹב וְאַחֲרֵי-כֵן אֶל-הַשְּׁלִיחִים
 כָּלָם:
 ח וְאַחֵר נִרְאָה גַם-אֵלֵי אֲשֶׁר-כָּנַפְל אֲנִי:
 ט כִּי צָעִיר אֲנִי בֵּין הַשְּׁלִיחִים עַד אֲשֶׁר-קִטְנִיתִי מִהַקְּרָא
 שְׁלִיחַ כִּי רַבְּפִתִי אֶת-עַדְתִּי אֱלֹהִים:

אָבֵל בַּחֶסֶד אֱלֹהִים הִנְנִי כַּאֲשֶׁר אָנִי וְחִסְדֹּי עָלַי לֹא-הָיָה לְרִיק כִּי-יִתֵּר מִכֶּלֶם עֲמַלְתִּי וְלֹא אָנִי כִּי אִם-חֶסֶד אֱלֹהִים אֲשֶׁר עִמָּדִי:
 וְעַתָּה אִם אָנִי אוֹ הֵם כְּזֹאת אָנֹכִי קָרָאִים וְכֹזֶאת אַתֶּם הֶאֱמַנְתֶּם:
 וְאַחֲרַי אֲשֶׁר נִקְרָא כִּי-הִמְשִׁיחַ קָם מִן-הַמֵּתִים אֵיךְ יֹאמְרוּ אַנְשִׁים מִכֶּם כִּי-תִקְוֶמָה לַמֵּתִים אֲיִן:
 וְאִם-אֵינְ תִּקְוֶמָה לַמֵּתִים גַּם-הִמְשִׁיחַ לֹא קָם:
 וְאִם לֹא קָם הַמְּשִׁיחַ אֲזִי הַכֹּל קָרִיאַתְנוּ וְהַכֹּל גַּם-אֲמוֹנְתְכֶם:
 וְאֵךְ נִמְצָא עַדִּי שֶׁקָר לֵאלֹהִים אַחֲרַי אֲשֶׁר עַדִּים הָיִינוּ לֵאלֹהִים כִּי הַקִּים אֶת-הַמְּשִׁיחַ וְלֹא הִקִּימוּ אִם-אֶמְתַּ הַדָּבָר כִּי-הִמְתִּים לֹא יִקְוֶמוּ:
 כִּי אִם-לֹא יִקְוֶמוּ הַמֵּתִים גַּם-הִמְשִׁיחַ לֹא קָם:
 וְאִם לֹא קָם הַמְּשִׁיחַ אֲמוֹנְתְכֶם הַכֹּל וְחֻטְאֵיכֶם עוֹדִם עֲלֵיכֶם:
 וְאֵךְ הִישָׁנִים בַּמְּשִׁיחַ אַבְדַּ נְצַחִם:
 אִם-רַק בַּחַיִּים הָאֵלֶּה שִׁמְנוּ מַחְסְנוּ בַּמְּשִׁיחַ אֲזִי עֲנִיִּים מְרוּדִים אֲנַחְנוּ מִכָּל-אָדָם:
 וְעַתָּה הַמְּשִׁיחַ הֵנוּ קָם מִן-הַמֵּתִים רֵאשִׁית הַבְּכוֹרִים מִן-יִשְׂרָאֵל הַמְּנוּת:
 כִּי-כַּאֲשֶׁר הַמְּנוּת כָּאֵל-יְדִי אָדָם בֵּן עַל-יְדֵי אָדָם תִּקְוֶמַת הַמֵּתִים:
 וְכַאֲשֶׁר כָּלֵם מֵתוּ בְּאָדָם בֵּן כָּלֵם יַחֲיוּ בַּמְּשִׁיחַ:
 וְאִישׁ אִישׁ בְּסֹדֵר נִכּוֹן לוֹ הַמְּשִׁיחַ הוּא רֵאשִׁית הַבְּכוֹרִים וְאַחֲרֵי-כֵן הַמְּאֲמִינִים בַּמְּשִׁיחַ יִקְוֶמוּ לַעַת בּוֹאוֹ:
 אַחֲרֵי-כֵן הַקֵּץ בְּהִשְׁבּוֹ אֶת-הַמַּלְכוּת אֶל-הָאֱלֹהִים הָאֵב בַּיּוֹם אֲשֶׁר יִכְחִיד כָּל-מִשְׁרָה וְכָל-שְׁלֹטוֹן וְגִבּוֹרָה:
 כִּי-יִהְיֶה מָלְךְ יְמֵלֶךְ עַד כִּי-יִשְׁתִּי כָּל-אֲבִיּוֹ תַחַת רַגְלָיו:
 וְהָאֵיב הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר יִפְחַד הוּא הַמְּנוּת:
 כִּי כִּי-כָל שֵׁת תַּחַת רַגְלָיו וְכַאֲשֶׁר נֹאמַר כָּל שֵׁתָה תַּחַת רַגְלָיו מוֹדַעַת זֹאת כִּי-הַכֹּל הוֹשֵׁת תַּחְתָּיו מִלְּבַד הַשֵּׁת כָּל:
 וְכַאֲשֶׁר יִכְבַּשׁ אֶת-כָּל אֲזִי גַם-הַבֵּן יוֹשֵׁת תַּחַת הַשֵּׁת-כָּל תַּחַת רַגְלָיו לְמַעַן יִהְיֶה הָאֱלֹהִים הַכֹּל בְּכָל:
 אִם לֹא-כֵן אִם אֵינְ תִּקְוֶמָה לַמֵּתִים מֵה-יּוֹעִילוּ הַנְּטֻבִּים בְּעַד הַמֵּתִים לְמַה-זֶּה יִטְבְּלוּ בְּעַדָם וְהֵם לֹא יִקְוֶמוּ לְעוֹלָם:
 וְלְמַה-זֶּה מְשֻׁלְכִים אֲנַחְנוּ אֶת-נַפְשֵׁנוּ מִנְּגִיד בְּכָל-רַגְעַ וְרַגְעַ:
 כִּי בְּעֲלִיצַתִּי אֲשֶׁר אֶעֱלֶצָה בְּכֶם אַחֲרֵי לִפְנֵי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ הִנְנִי נִשְׁבַּעְתִּי כִּי-אֲנִכִּי הוֹלֵךְ לְמוֹת יוֹם יוֹם:
 וְגַם-בְּאֶפְסוֹס הַכִּי כְּדַרְכִּי אֲנוֹשׁ נִלְחַמְתִּי עִם-חֵיתוֹ יַעַר מֵה-יִתֵּן וּמֵה-יּוֹסִיף לִּי זֶה אִם-הִמְתִּים לֹא יִקְוֶמוּ נֹאכֵל וְנִשְׁתָּה כִּי-מִחַר נְמוֹת:

אֶל-תִּשְׁעוּ בְּדַבְרֵי שֶׁקָר חֲבַרְת אַנְשִׁים רָעִים תִּסְלַף אַרְחוֹת יִשְׂרָאֵל:
 הַתְּעוֹרְרוּ בְּצַדֵּק וְאֶל-תִּחַטְּאוּ כִּי-יִשׁ אַנְשִׁים אֲשֶׁר אֵינְ-בִּהְמָם דַּעַת אֱלֹהִים לְכַשְׁתְּכֶם אֲנִי אֹמֵר כְּזֹאת:
 וְכִי-יֹאמַר אִישׁ אֵיךְ יִקְוֶמוּ הַמֵּתִים מֵה גְּנוּיְתֶם כְּבוֹאֵם:
 יוֹ סָקַל הֵן הַזֹּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע לֹא יִחְיֶה בְּלִתִּי אִם-יָמוּת רֵאשִׁינָה:
 וְאֵת אֲשֶׁר תִּזְרַע לֹא תִזְרַע הַעֲצָם הַהוּא אֲשֶׁר אַחֲרֵי-כֵן יִצְמַח כִּי אִם-גִּרְגָר עָרֶם חֲשָׂה אוֹ זֶרַע אַחֵר:
 וְרַק אֱלֹהִים יִתֵּן-לוֹ גְּוִיָּה כְּפִי רְצוֹנוֹ לְכָל-זֶרַע וְזֶרַע גְּוִיָּה לְמִינָהּ:
 וְלֹא כָל-בְּשָׂר וּבְשָׂר אֶחָד הוּא כִּי בְּשָׂר אָדָם לְמִינֹו וְכֵן בְּשָׂר בְּהֵמָה בְּשָׂר עוֹף וּבְשָׂר דְּגָיִם כָּל-אֶחָד לְמִינָהּ:
 מִ וְיֵשׁ גְּוִיּוֹת בְּשָׁמַיִם וְיֵשׁ גְּוִיּוֹת בְּאָרֶץ אֵךְ כְּבוֹד הַגְּוִיּוֹת אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם שְׁנָה הוּא מִכְּבוֹד הַגְּוִיּוֹת אֲשֶׁר בְּאָרֶץ:
 מֵאִישׁ כְּבוֹד אֶחָד לְשִׁמְשׁ וְכְבוֹד אַחֵר לְיִרְחַ וְכְבוֹד אַחֵר לְכּוֹכָבִים כִּי-כּוֹכָב מְכּוֹכָב שְׁנָה בְּכְבוֹדוֹ:
 מֵב וְכִמוֹ-כֵן בְּתִקְוֶמַת הַמֵּתִים נִזְרַע בְּשַׁחַת-בְּלִי וְקָם לְחַיִּי-עַד:
 מֵג נִזְרַע בְּלֹא-כְבוֹד וְקָם בְּכְבוֹד נִזְרַע בְּלֹא-כֹחַ וְקָם בְּכֹחַ:
 מֵד נִזְרַע גְּוִי נִפְשׁ חַיָּה וְקָם גְּוִי אֲשֶׁר רוּחַ הוּא יִשְׁגּוּ נִפְשׁ חַיָּה וְיִשְׁגּוּ אֲשֶׁר רוּחַ הוּא:
 מֵה וְכֵן כְּתוּב וַיְהִי הָאָדָם הוּא הָאָדָם הַרְאִשׁוֹן לְנִפְשׁ חַיָּה וְהָאָדָם הָאֲחֵרוֹן לְרוּחַ מַחְיָה:
 מֵו וְלֹא זֶה הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר רוּחַ הוּא כִּי אִם-זֶה אֲשֶׁר נִשְׁמָתוֹ בְּאֶפְרוֹ וְאַחֲרָיו זֶה אֲשֶׁר רוּחַ הוּא:
 מֵז הָאָדָם הַרְאִשׁוֹן הוּא עֶפֶר מִן-הָאָדָמָה וְהָאָדָם הַשֵּׁנִי הוּא הָאָדוֹן מִן-הַשָּׁמַיִם:
 מֵח כִּמוֹ הַרְאִשׁוֹן עֶפֶר בֵּן גַּם-בְּנָיו עֶפֶר הֵם וְכִמוֹ הַשֵּׁנִי מִן-הַשָּׁמַיִם בֵּן גַּם-אֵלֶּה אֲשֶׁר-לוֹ מִן-הַשָּׁמַיִם הֵם:
 מֵט וְכַאֲשֶׁר לְבִשְׁנוּ דְמוּת הָאָדָם אֲשֶׁר יִסּוּדוֹ מִעֶפֶר בֵּן נִלְבְּשָׁה דְמוּת הָאָדָם אֲשֶׁר מוֹצְאָתוֹ מִשָּׁמַיִם:
 נ וְכֹזֶאת אָנֹכִי אֹמֵר אַחֲרֵי כֵּן בְּכֹחַ בְּשָׂר וְדָם לְרִשְׁתַּ מַּלְכוּת הָאֱלֹהִים וּבֵן-כְּלִיּוֹן לֹא יִנְחַל אֵי-כְלִיּוֹן:
 נֵא רְאוּ הִנְנִי מְגַלֶּה סוֹד לֹא כְּלָנוּ נִישֵׁן הַמְּנוּת אֵךְ עֲצָם נִפְשׁוֹתֵינוּ יִשְׁנָה לְכָלֵנוּ:
 נֵב בְּרַגְעַ כְּשִׁית עֵינַי בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל תְּרוּעָה אַחֲרָנָה כִּי תִקַּע בְּשׁוֹפָר וְהַמֵּתִים יִקְיִצוּ לְחַיִּי עוֹלָם וְעֲצָם נִפְשׁוֹתֵינוּ יִשְׁנָה:
 נֵג כִּי בֵן-כְּלִיּוֹן זֶה יַעֲטָה אֵי-כְלִיּוֹן וּבֵן-מְנוּת זֶה יִלְבַּשׁ אֶל-מְנוּת:
 נֵד וְכַאֲשֶׁר בֵּן-כְּלִיּוֹן יַעֲטָה אֵי-כְלִיּוֹן וּבֵן-מְנוּת יִלְבַּשׁ אֶל-מְנוּת אֲזִי יִקְוֶם דְּבַר הַכְּתוּב בְּלַע הַמְּנוּת לְנִצְחַת:
 נֵה אֵיָה נִצְחַךְ מְנוּת אֵיָה שְׁבֹט אוֹנֵךְ שְׂאוֹל:
 נֵו שְׁבֹט הַמְּנוּת הוּא הַחֲטָא וְכֹחַ הַחֲטָא הִיא הַתּוֹרָה:

^ט קהלות אסיא שאלות לכם לשלום עקילס ופרסיסקא
וגם-העדה אשר בביתם יאמרו לכם רב שלום באדנינו:

^כ האחים פלם שאלים לכם לשלום שאלו איש לרעהו
לשלום בנשיקת הקדש:

^{כא} אני פולוס שאל לכם לשלום בכתב ידי:

^{כב} מי אשר איננו אהב את-האדון ישוע המשיח יחרם מרן
אתא:

^{כג} חסד ישוע המשיח אדנינו עליכם:

^{כד} ואהבתי עם-בלכם בישוע המשיח אמן:

^ט אף ברוך הוא האלהים אשר נתן-לנו תשועה נצחת ביד
ישוע המשיח אדנינו:

^{נח} על-כן יהיו נכנים ומיסדים אחים אהובים ולא
תתמוטטו ובעבודת אדנינו הוסיפו לעבד יום יום אחרי
אשר ידעתם כ-לא לריק פעלתכם באדנינו:

פרק טז

^א ועל-אדות קבצת הנדבות לקדשים כאשר צויתי
את-הקהלות בגלטיא כן תעשו גם-אתם:

^ב באחד בשבת פל-איש מכם כאשר תמצא ידו ירים
את-נדבתו להיות לפקדון אתו ולא-תרימו את-הנדבות
בבאי:

^ג והיה כאשר אבוא אשלח את-האנשים הטובים
בעיניכם עם-אגרות להביא את-נדבתכם לירושלים:

^ד ואם-יכשר הדבר ללכת גם-אנכי אז ילכו הם עמדי:

^ה ואני אבא אליכם מן-מקדוניה פי דרך מקדוניה
אאברה:

^ו ואולי אגור בתוככם או גם-אחרך מי החרף עמכם
למען תשלחוני אז אל-אשר אני הולך:

^ז כי אין רצוני כיום לראתכם כארח נטה ללון כי
אם-אקנה לשבת עמכם ימים מספר אם-ירצה יהנה:

^ח ובאפסוס אתמהמה עד-חג השבעות:

^ט כ-ישם נפתח לי שער גדול המלאכה גדולה
והמתקוממים רבים:

^י וכי בוא טמותיוס תנהו-נא לשבת בתוככם בבלי-פחד
כ-מלאכת יהנה הוא עשה כמהו כמני:

^{יא} ולכן אל-יבזהו איש אף שלחהו בשלום ואלי יבוא כי
אחכה-לו עם-האחים:

^{יב} ועל-אדות אפולוס אחינו הנה הפצרתי בו מאד לבוא
אליכם עם-האחים ואין לו פל-רצון לבוא עתה בא
יבוא לעת-מצא:

^{יג} שקדו עמדו בדרך אמונה התאששו ועשו חיל:

^{יד} וכל-מעשיכם עשו מאהבה:

^{טו} ואני הנני דרש מכם אחי הלא ידעתם את-בית סטפנוס
כ-יהם ראשית פרי אכיא וכי הקדישו את-נפשם לשרת
את-הקדושים:

^{טז} אשר על-כן לאנשים כאלה תסורו למשמעתם גם-אתם
ולכל-פעל ועבד כמוהם:

^{יז} ואני שמחתי על בוא סטפנוס ופרטוטנוס ואכיקוס כי
המה מלאו את-מחסרי תחתיכם:

^{יח} וכי-הניחו את-רוחי ורוחכם יחדו על-כן דעו יקר ערך
אנשים כאלה: